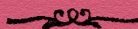

കാന്ത പുത്തം.

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാനു

തിരുമനസ്സുകാണ്ടു കല്പിച്ചു'

ഉണ്ടാക്കിയത്.

ശ്രീവേലൂർ

ഭാരതവിഖാസം അച്ചുകൂടത്തിൽ

അച്ചടിച്ചത്.

1086.

വിഖ അണക്കണ്

All Rights Reserved.

പ്രകാശനം: ഭാരതവിഖാസം അച്ചുകൂടത്തിൽ

ശ്രീവേലൂർ.

DEDICATION.

കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാന്റെ നാലിലിരിപ്പുകൾ.

നോരു ശാസ്ത്രജ്ഞവർഗ്ഗം

കൊച്ചുണ്ണിശൻ തൃതിയൻ കരുണയൊടുള്ളി.

ചെറുത്താൽ വൈകിടാതെ

കൊച്ചുണ്ണിക്കോണിപാലൻകവികൾതിലകൻ

കോടിവിംഗാധിനാഥൻ

മെച്ചവുണ്ടോതിന്നാരി'ജഗമതിനമറി.

ഞതിട്ടുവാൻ കാന്തവൃത്തം

ചീരിക്കാ.

വൃത്തരത്നാകരം മുതലായ “ഹനുശ്ശാസ്ത്ര”ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഒന്നുമുതൽ മേല്പോട്ടുള്ള സംഖ്യകൾക്ക് “ഏകം”, “ദ്വയം” എന്നിങ്ങിനെ ഉള്ള സുലഭമായ മാറ്റം വെടിഞ്ഞ് “ഉക്താ” “അത്യുക്താ” ഇത്യാദിയായും, മൂന്നു വണ്ണങ്ങൾക്കൊന്നു നാലുമാത്രാകൾക്കൊന്നു ഒരു ഗണമെന്നും, ആ ഗണവണ്ണങ്ങളുടെ ഗുരുലാംലവഭേദംകൊണ്ട് എട്ടു ഗണമാക്കി “മയരസതജഭന” എന്നും, സംജ്ഞകൾ ചെയ്തിരിയ്ക്കുന്നത് ഒരു ഗണത്തെ ഒരു രജരാകൊണ്ടു കാണിക്കാവുന്നവയായ ചില സ്വപ്തലാലവങ്ങൾ പ്രാചീനഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഉണ്ട്. എങ്കിലും കാവ്യനാടകാദി വളരെ പരിചയിച്ചു സമ്പൂർണ്ണലോകവ്യപ്തതയായ ആയതല്പകിൽ ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ നൈപുണ്യമോ ആയതുകൾ രണ്ടുമാ സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കു കൂടി, ഹനുശ്ശാസ്ത്രപരിചയം ഇല്ലെന്നുവരികിൽ, “പ്രഹാഷിണീ” വൃത്തത്തിന്റെ സ്വരൂപം “മനജരഗ” എന്നുപറഞ്ഞാൽ ലേശം മനസ്സിലാകുന്നതല്ലാത്തതിന്നു പുറമെ, ഈ പറഞ്ഞത് എന്തുഭാഷയിലാകുന്നു എന്നു സംശയിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരിക്കാം. പിന്നെയും വൃത്തരത്നാകരരീതിയായിട്ട് “ഗണം” നോക്കി വൃത്തം

അറിയുന്നതായാൽ, കേട്ടാൽ പരസ്പരം ഹായയുള്ള വൃത്തങ്ങൾ ഇന്നിന്നതെന്ന് അറിവാൻ പ്രയാസം. ആയതുകൂടും ആയതുകൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങളും സ്പഷ്ടമായി തിരിച്ച് അറിയുകയും ധരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതു, പരീക്ഷയ്ക്കു പഠിക്കുന്നവർക്കു പ്രത്യേകിച്ച് അത്യാവശ്യമാകുന്നു. ഇന്ദ്രവക്ത്രം, ഉപന്ദ്രവക്ത്രം, ഉപജാതികൾ, ആഖ്യാനികാകൾ, വംശസ്ഥം, ഇന്ദ്രവംശസ്ഥം, ഇതുകൂടും ഇനി ഇതുപോലെ പലതുകൂടുംതമ്മിൽ അല്ലാല്ലാ വ്യത്യാസങ്ങളേ ഉള്ളൂ എന്ന് അറിയുന്നതിന്നു വൃത്തരത്നകരംകാണ്ടു സുലഭത്തിൽ കഴിയുന്നതല്ലാ; എന്നതിന്നുപുറമെ, ശ്രവണങ്ങൾക്കു ബഹുരസജനകമായ വൃത്തങ്ങളിൽ നിർമ്മിക്കുന്ന പദ്യങ്ങൾക്ക് ഉള്ള രസാംശം ഗുരുലക്ഷ്യക്കളുടെ വിശേഷമായ വിന്യാസങ്ങളിൽനിന്ന് ഉത്ഭവിച്ച ഉന്മേഷകരങ്ങളായ താളം മുതലായവ ഈ ഭാഗിയായ വൃത്തങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാകുന്നു എന്നറിവാനും, അങ്ങിനെ അറിഞ്ഞ ശ്രവണാമൃതമായ കവനങ്ങൾചെയ്യാനും ഗണങ്ങൾമൂലമായി വൃത്തസ്വരൂപം അറിഞ്ഞതുകൊണ്ടു പോരാ.

ഇങ്ങിനെ തുടങ്ങിയ ഭാഷ്യങ്ങൾ തട്ടുക്കുന്നതിന്നായിട്ടു “കവിരാജൻകാളിദാസൻ” സംസ്കൃതഭാഷ്യ

യിൽ “ശ്രുതബോധം” എന്ന വൃത്തഗ്രന്ഥം പരോപകാരാത്ഥം നിർമ്മിച്ചു.

ആ രീതിയെ അനുസരിച്ചും, സംസ്കൃതപരിവൃത്തി ഇല്ലാത്തവരുടെയും പ്രത്യേകിച്ചു “സർവ്വകലാശാലാ” പരിഷ്കരണ മലയാളഭാഷയിൽ പരിഷ്കരിച്ച വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടിയും, സർവ്വമാരാജതപാലിച്ചു കവിതയെ കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണി തമ്പുരാൻ ഇപ്പോൾ കേരളഭാഷയിൽ “കാണവൃത്തം” എന്നു പേരായ ഈ വൃത്തവൃന്ദം രചിതമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ഇതിൽ ഇദ്ദേഹം രസികനായ സ്വീയമനോധർമ്മങ്ങളെ ആസ്വാദകരമാകുംവിധത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശ്രുതബോധത്തിലും സൗഖ്യഭൃത്തിനായിട്ടു ഭൂതസംഖ്യാ അവലംബിച്ചാകുന്നു യതി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. കാന്തവൃത്തത്തിൽ ആ കഷ്ടവുമൂടി ഇല്ലാ. ശ്രുതബോധത്തിൽ ഇല്ലാത്തതും ബഹുനടപ്പും ആവശ്യവും ഉള്ളതും ആയ പ്രായേണ സകല വൃത്തങ്ങളും ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പ്രസ്താവം അധികപ്രയോജനം ഇല്ലാത്തതാകയാൽ കാളിദാസർ തൃജിച്ചതിനെ കൊടുങ്ങല്ലൂർ തമ്പുരാനും അനുസരിച്ചു. രണ്ടിലും ജീവനായിക്കയെ ഉപദേശിക്കുന്നതായിട്ടാണ്.

മേൽപറഞ്ഞ സംഗതികൾകൊണ്ടു പ്രത്യേകിച്ചും ആകുപ്പായും നോക്കുമ്പോൾ, ശ്രുതബോധത്തെക്കാൾ ഇത് അധികം ശ്ലാഘനീയമെന്നും മലയാളി വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് അവശ്യം അറിയേണ്ടതെന്നും ഊറ്റിച്ചു പറയാൻ ഇനിക്ക് ഒട്ടുംതന്നെ ഭീതിയില്ല. ഈ പുസ്തകം വളരെ ചെറിയതായിരിക്കുന്നതിനാൽ, സുലഭത്തിൽ പാഠികൾക്കു ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ മുരക്കിപ്പാവാൻ ഒരു ശക്തി ആദിയായും അസാധാരണമായും ഉള്ള കവിഗുണങ്ങൾ അറിയാവുന്നതാകയാൽ, ആയത് ഇവിടെ ഇന്നിന്നതെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ.

മനോഹരങ്ങളായ വൃത്തങ്ങൾ ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുകൊണ്ടും, “കാന്തം” എന്നതുകൊണ്ട് ഇതിലുള്ള വൃത്തങ്ങൾ നാലു എന്നും “വൃത്തം” എന്നതുകൊണ്ടു പദ്യങ്ങൾ നാലു എന്നും സൂചിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, ഇതിന്നു “കാന്തവൃത്തം” എന്നു പേരുചിളിച്ചു.

ഇതിന്നു പീഠികാ എഴുത്തുന്നതിന് ഇനിക്ക് അനുചരം തന്നതിനായിട്ടു ഞാൻ കവിയോടു വളരെ നന്ദിയായിരിക്കും.

KERALA YURMAH,

First Prince of Cochin.

—————

കാ ന്ത വൃ ത്തം .

ഹരിഃ

ശ്രീഗണപതയ ഭട്ടകാരിയെ നമഃ

മംഗളാപ്രതിജ്ഞാ

മഹിമാൻമിഥിയായാഗാരിയേയും ഭരിമായങ്ങളെ
ജനകൃഷ്ണനെയും നിയായനാശഭേതിയോടുകൂടി പ്രാ
യണേവിഹതനപിഃ കരണപ്രശംസം. (എ)

(പരിഭാഷാസംജ്ഞാ)

ഭക്താലംഗുളഭീഷാകൂട്ടക്കരമായതിന്റെമുൻവണ്ണം
വിദ്യതൃസന്നാമാടൊത്തു തിട്ടമതിവപാദമെത്തുമതുപ
ക്ഷേ. (ര)

ഒരുമാത്രയതാംലാലുവിനു ഗുരുവണ്ണത്തിന്നുരണ്ടു
മാത്രയതാം ഗുരുവിനുഭീഷമതന്നും പായുമിതിൽശ്ര
സപമെന്നുലാലുവിന്നും. (ന)

ആത്മാ

മതിമുഖിപരത്താടരണ്ടിഹ ചിതമാസ്താഭേദം
ന്നിലാറാകളിൽ പതിനനൂറ്റാണ്ടിൽനാലിൽ പതിന
ഞ്ചാംമാത്രയായ്ക്കും. (ശ)

ഗീതി

ആത്മാപൂർവ്വാർത്ഥോ ലാഭ്യ! യാതൊന്നിലുതരര

പുറമേയും ഭാഷ്യവർഗ്ഗിതമന്മഥ വിദ്യേ! കാണുന്നു ഗീതിയാ
ണതൊടൊ. (൫)

ഉപഗീതി

താത്തേന്മൊഴി! പൂർണ്ണാഭാവമോത്താൽത്താൻചെ
ന്നൊരാളുടെ ഉത്തരമാമർത്തോ ടൊത്തൊന്നാല
യതുപഗീതി. (൬)

(ശ്രീ-൧)

ശ്രീയിൽഭീഷം (൭)

(സ്രീ-൨)

രണ്ടുണ്ടുണ്ടാദിഷംസ്രീജ് (൮)

(ഭാരതി-൩)

ഭാരതിതാൻഗുരുപേരുകിലാദിയിൽ (൯)

(സുഭഗാ-൪)

സുഭഗാജ്ഞൻസുഭഗേ! കേൾവരുമെന്തുരുണ്ടു. (൧൦)

(അക്ഷരപട്ടി-൫)

ഓന്നാട്ടനാലഞ്ചിന്നുഗുരുതപം ശിക്ഷയിലൊത്താ
ലൊരപട്ടി. (൧൧)

(ശശിവദന-൬)

അറതിയിൽരണ്ടാംഗുരുലക്ഷ്യനാലും ശശിവദന
ജ്ഞൻ ശശിവദന! കേൾ. (൧൨)

(മദലേഖാ-൭)

പാലഞ്ചംമൊഴി! വണ്ണ ന്നാലഞ്ചെന്നിവരണ്ടും ലീ
ലാശ്വ! ലക്ഷ്യവായ്യാനാലാണമദലേഖാ (൧൩)

(ശ്ലോകം—വ)

ചാലേയഞ്ചാരിവശ്ലോകേ ഞാലേലാലുഗുരുക്കളാം
നാലുപാദത്തിലും രണ്ടിൽ നാലിൽ താനേഴുതും ലാലു. (മ)

(മാണവകാശ്രീഡം—വ)

ഒന്നാട്ടനാലഞ്ചു കളെട്ടെനിവ യൊക്കെയ്തു
വാം വെണിജിതാഭാവലികേ! മാണവകാശ്രീഡമതിൽ.

(പ്രമാണികാ—വ-നഗസ്വരൂപിണി)

സമാക്ഷരങ്ങൾ നശിച്ചു സമസ്യവും ഗുരുക്കളാം
പ്രമാണികളുതെന്നയെ! പ്രമാണമിഷ്ഠനർമവി! (ന)

(വിദ്യന്മാലാ—വ)

ഏദ്യേ! ഭീഷ്മം സർവ്വം പുണ്യാസ്വാദ്യേന നാലാ
കിൽ പ്ലേദം വിദ്യന്മാലാരാജൽ കായേ! വിദ്യന്മാലാ
വൃത്തത്തിന്. (മ)

(ചെമ്പകമാലാ—മ)

ചെമ്പകമാലാവൃത്തമതിനെന്നൻ ചെമ്പകമാലാ
നേർതന്ന! ഭീഷ്മം മുന്വതനാലഞ്ചാറഥപത്തു ഞൊമ്പതു
മഞ്ചഞ്ചികൽ വിരാമം. (പ)

(മണിബന്ധം—ൻ)

ചെണ്മണിയാളേ! കേൾക്കുക നീ നന്മണിബന്ധം
വൃത്തമയെ ചെമ്പകമാലാവൃത്തമതി നന്മൊട്ടൊട്ട
ക്കുപോയതുതാൻ. (മൻ)

(മന്ദാക്രാന്തം—മ)

ഒന്നാരംഭിച്ചു പവരേന! നാലുവണ്ണങ്ങൾ പതു
പിന്നീടൊന്നും സുതന്! ഗുരുവാംഭുനാലാമളേഴും ന

നായ്നാലാൽവിരതിയുളവാമാറിനാലേഴിനാലും മന്ദാ
 ക്രാന്തജലവിചസന്ദഹാസപ്രകാശം! (൨൦)

(ഹാസി—൧൦)

മന്ദാക്രാന്തജ്ഞാപരതയിൽ ചെന്നൊത്തീടും
 തികളയണം ധന്വന്ത! ഹാസിക്കുവിചരണീമാന്വേ!
 ഹാസിലളിതഗമാന. (൨൧)

(ശാലിനി—൧൧)

കണ്ണാനാക്ഷി! ഹ്രസ്വമാഹ്വര വന്തെന്നിവണ്ണര
 ങ്ങനാലൊടേഴാൽപിരാം സ്വണ്ണമുണ്ണവുണ്ണലജ്ജം
 വന്നജ്ജംവണ്ണഞ്ചേരും ബാലികേ! ശാലിനിക്കു. (൨൨)

(ദോധകം—൧൧)

നൈന്ദനാലാട്ടമേഴമപത്തും സുന്ദരീകേരക
 ലുരക്കളിതാകം ധന്വന്ത! ശൃണുദോധകവൃത്തത്തിന്ന
 നിറകന്ദാജീവിതനാമെ! (൨൩)

ജഗദ്രവജാ—൧൧)

മൂന്നാതോഴാവതിവാരായല്ലാം മാനുപ്രിയേ!
 ഹ്രസ്വമതായിവന്നാൽ നന്നായതിന്നാമമതിരവജ
 യെന്നോരിടുന്നുണ്ടു കവീശപരന്മാർ. (൨൪)

(ഉപേന്ദ്രവജാ—൧൧)

ചിതരതാഭാഭൃത്തിലഴുന്നവണ്ണ മതാജ്ജീലേ!
 ലാഘവായിവന്നാൽ ഉതെൻപ്രിയേ! നന്മുപേന്ദ്രവജ
 യെന്നോരമാലുന്നു കവീശപരന്മാർ. (൨൫)

(ഉപജാതി—ഫഫ)

പാരംമടങ്ങിപ്പരിവൃണ്ണചന്ദ്രൻ പരന്നമിജ്ജനന്നാരു
മാരുവക്കൂ! പാരതെയീവൃത്തയുഗാംശ്രിയുഗം പെട്ട
ന്നിനച്ചാലുപജാരി നന്നിൽ. (൨൭)

(വിപരീതാച്ഛാനിക—ഫഫ)

ഒന്നിന്ദ്രവജ്രാംശ്രിയതാദിപിന്നേ യുപേന്ദ്രവജ്രാം
ശ്രികർമ്മുണമായാൽ ഉരോജനമു! വിപരീതശബ്ദമൊ
ടൊത്തൊരാച്ഛാനികയാണതെല്ലോ. (൨൮)

(രഥോദ്ധതാ—ഫഫ)

അഞ്ചിടാതവിഷമാക്ഷരങ്ങളു ണ്ണുവിട്ടയിഗുരു
ക്കളായിട്ടും നെഞ്ചിലോക്ക്കരഥോദ്ധതാച്ഛമാ മഞ്ചി
ത്താല്പസിതവൃത്തമായതിൽ. (൨൮)

(സ്വാഗതാ—ഫഫ)

പത്തുമൊയ്മ്പതുമിവാറകർതമ്മിൽ സത്തമേസുമ
ഖി! മാറിട്ടമെന്നാൽ രാഗവഷിണിരഥോദ്ധതവൃത്തം
സ്വാഗതാച്ഛയൊടുചേർന്നിട്ടമല്ലോ. (൨൯)

(വസന്തമാലിക—ഫഫ,ഫഫ)

ഗുരുമൂന്നതമാറമെട്ടുപത്തും പരമൊന്നുംവിഷമാ
ശ്രീയിൽസമത്തിൽ ഗുരുവണ്ണൊമാട്ടക്കുമൊയ്മ്പതേഴും
ഗുരുനാൽമൂന്നുവസന്തമാലികയ്ക്കു (൩൦)

(ചെമ്പകമാലികാ—ഫഫ-ഫഫ)

വടിവൊട്ടുവസന്തമാലിക യ്ക്കടയൊരംശ്രികർതാലി
ലുന്ദിയ! ഒടുവിൽപെട്ടമേകമക്ഷരം വിടണംചമ്പക
മാലികയ്ക്കേ! (൩൧)

(വൈശ്വദേവി—൧൨)

ചഞ്ചൽഭൂയശ്വേപത്തിനവുണ്ണമേശി നഞ്ചാതുണ്ടാ
കുംഭാഘവംമേഘവേണി! അഞ്ചാൽവിമേരദംഭേരമേ
ശാലുഃമവം തേജോരുംഭാഷേ! വൈശ്വദേവി ജ്ഞാനം.

(തൊടകം—൧൨)

തരളായതനീലലസന്നയനേ! തരുണീമണി! തൊടക
വൃത്തമതിൽ വരവണ്ണിനി! മൂന്നതമാനമതും ഗുരുവായുത
മൊഴ്വതുമന്ത്രമതും. (൩൩)

(പ്രമിതാക്ഷരം—൧൨)

ഹരിണാക്ഷിതോടകമതികലയഗുരുവഞ്ചതാരലഘു
വാസ്തവീകിൽപരിപൂണ്ണ ചന്ദ്രവദനേപ്രമിതാക്ഷരയാക
മെന്നികസുന്ദരിനി. (൩൪)

(ഭുജംഗപ്രയാതം—൧൨)

കുമാലാന്നനാലേഴുപത്തുനീവറാൽ പ്രമോദപ്ര
ഭേലാഘവംവന്നാവന്നാൽ പ്രമാണജ്ഞരെല്ലാംഭുജംഗ
പ്രയാതാഖ്യമാം വൃത്തമാണായതെന്നോതിടുന്നു. (൩൫)

(ദൂതവിളംബിതം—൧൨)

മതിതൊഴുംമുഖിമാർമണിമാലികേ! ദൂതവിളംബിതവൃ
ത്തമതിൽപ്രിയെ! മതിയിലോർക്കുന്നാലാടുമെഴുപ ത്തി
മുകുളന്ത്രിമിവാഗുരുക്കളാം. (൩൬)

(ഹരിണീപ്ലുതം—൧൧-൧൨)

പ്രഥമാംപ്രിതുതീയമതുന്തമാദൂതവിളംബിതവൃത്തമ
തിൽപ്രിയേ! പ്രഥമാക്ഷരഹീനമതാവുകിൽസുതനുകേര
ഹരിണീപ്ലുതമായത. (൩൭)

(വംശസ്ഥം—൧൨)

അറിഞ്ഞുകൊണ്ടാലുമുപേന്ദ്രവജ്രധിർവർത്തപാദോ
ന്യമരീനമവയെ! വരാംഗിമെഴലേലപൂർവ്വവെന്നുകൂ
ട്ടിയാൽ ധരിയ്ക്കുവംശസ്ഥമതായിട്ടുംഭ്രിയേ! (൩൮)

(ഇരൂവംശസ്ഥം—൧൨)

നീക്കംവടിഞ്ഞാലുകരതന്നിലൊക്കെയും മയ്ക്കണി
യാളേ മുതലിൽ ഗുരുകളേ ചേർന്നുവംശസ്ഥമതികലെ
കിടലാ കേൾക്കിനവംശസ്ഥമതായ്ക്കുരമ്പിയേ! (൩൯)

(പുഷ്പിതാഗ്രം—൧൨-൧൩)

സമചരണമതികലഞ്ചുമട്ടുംസുമരന! പത്തുമൊട്ടുക
മുള്ളരണ്ടും ഗുരുവിഷമമതികലൊമ്പതേഴുണ്ടരിയിൽ
രണ്ടിതുപുഷ്പിതാഗ്രായല്ലോ. (൪൦)

(കസുമവിചിത്രം—൧൨)

വടിവോടുകേൾനീ ശശിവദനയ്ക്കുണ്ടയൊരുപദേവ
യൊരാപാദം ദൃഢതരമാകുംകസുമവിചിത്രയ്ക്കുടവിയി
ലോടും മൃഗസമനേത്രേ! (൪൧)

(രൂപിര—൧൩)

ധരിയ്ക്കുനീരൂപിരയതിൻറെലക്ഷണം ഗുരുകളാംവടി
വൊട്ടരണ്ടുനാലതുംവരാംഗനേ! നവമമതുംനവാമതും
ചൊരിഞ്ഞിട്ടുംമൊഴി! പതിനൊന്നുമന്ത്രിയും. (൪൨)

(മഞ്ജുഭാഷിണി—൧൩)

വരുമാനമെഴുമിവവിട്ടൊരൊരുകൾക്കരവിന്ദനേർ
മിഴി! ഗുരുത്വമുത്തമേ! വരമഞ്ജുഭാഷിണി! മദീയമാന
സേവപരിമഞ്ജുഭാഷിണിയതിൽധരിയ്ക്കുനീ. (൪൩)

(പ്രഭാവതി—മന്ദ)

രണ്ടു ജന്മമുതലതിൽ നാലുമാമ്പതും കൊണ്ടുൾക്ക
ചേർച്ചപതിരാനുമാന്യവുമുണ്ടോടിടുംമിഴുരുവാം
പ്രഭാവതി ജ്ഞാതൃകുന്ദിരതികരനാലിലാമ്പതിൽ.

(പ്രഹർഷിണി—മന്ദ)

മൂന്നാദംഭരമന്ദരതട്ടരണ്ടോടും മാന്യസ്ത്രീമകടമ
നേഗുരുകുളായിവന്നിടുംയതിയതു മൂന്നിലങ്ങുപത്തിൽ
കുന്ദശ്രീമരദനേ! പ്രഹർഷിണിജ്ഞാ.

(രമ)

(ഇന്ദുചന്ദന—മന്ദ)

ഒന്നു പുനരഞ്ചുപരമായ് വതുമാടുക നന്നിലയിര
ണ്ടുചിപുരുകുളായിവന്നിടുംയതിയതു മൂന്നിലങ്ങുപത്തിൽ
കുന്ദശ്രീമരദനേ! പ്രഹർഷിണിജ്ഞാ.

(രമ)

(വസന്തതിലകം—മന്ദ)

വണ്ടാണിപ്പഴുലിമാരണിമെഴുലിമാലേ! രണ്ടാദിനാല
ഥനുചേരിനാനുമാന്യവുമുണ്ടോടിടുംമിഴുരുവാം
പ്രഭാവതി ജ്ഞാതൃകുന്ദിരതികരനാലിലാമ്പതിൽ.

(മണിഗുണനികരം—മന്ദ)

മടുമലർച്ചുമ്മുദാമാശിനികരമതിന്ദുധിയതിൽവടിവൊ
ടുപടുമണിമണിയൊടുമാടുവതിലാരുഗുരുകുന്ദിരതികരനാലിലാമ്പതിൽ.

(രമ)

(മാലിനീ—മന്ദ)

മുതലിലഗുരുകുന്ദിരതികരനാലിലാമ്പതിൽ
പ്രഭാവതി ജ്ഞാതൃകുന്ദിരതികരനാലിലാമ്പതിൽ
കുന്ദശ്രീമരദനേ! പ്രഹർഷിണിജ്ഞാ.

(രമ)

(പഞ്ചചാമരം—൧൩)

സമസ്യധീരമാനസങ്ങളേയുമണിളക്കുവാൻ സമർത്ഥ
യായതന്നപി! പഞ്ചചാമരാഖ്യമായതിൽ സമാക്ഷരങ്ങ
ളൊക്കെയും ഗുരുക്കളാംമൃഗാംഗനാസമാക്ഷി! സത്സമക്ഷ
മായ്സമാക്ഷികാന്താഴ്ന്നൊഴി. (൧൦)

(ഹരിണീ—൧൪)

വരമഗുരുവായഞ്ചാദ്യത്തിൽകൃശോദരി! പത്തതിൽ
പരമമപെട്ടുന്നാനുംമൂന്നങ്ങുനാലതുമായും വിരതി
യുളവാമാൽനാലാൽതഥാവിധമേഴിനാൽ ഹരിണീ
ഹരിണീദീപ്തപാംഗേ! ദൃഡംഹരിണീയ്ക്കുടോ. (൧൧)

(ശിഖരിണീ—൧൫)

തുടങ്ങുമ്പോളൊന്നാമഗുരുപുനരഞ്ചേഴുമുതലായൊട്ട
ങ്ങുമുന്വായിക്കുമലമിഴിമൂന്നക്ഷരമതും മുടങ്ങാതങ്ങാറാൽ
വിരതിപതിനൊന്നാലുമചലമ്മടങ്ങും വക്ഷോജേ! ശിഖ
രിണീയതിന്നോക്കിലുളവാം. (൧൨)

(പൃഥ്വി—൧൭)

ധരിച്ചിട്ടകരണ്ടിനാറിനടനട്ടിനും പത്തതിൽപരം
സുമുഖിംബിനന്ദനനാലിനങ്ങഞ്ചിനുംവരം ഗുരുത
യേഴിനുംവിരതിയെട്ടിലങ്ങൊമ്പതിൽ ധരാധരകുചപ
യീഭരനതാംഗി! പൃഥ്വിയ്ക്കുഹോ. (൧൩)

(കുസുമിതലതാവല്ലിതാ—൧൮)

മന്ദാക്രാന്തയ്ക്കുനമദഗജലസന്ദനമന്ദപ്രയാണേ! ച
ന്ദ്രൻവന്ദിയ്ക്കുംസുമുഖിഗുരുവാനാദിയിൽകുലിലെല്ലാം
നന്നായ്ചേർത്തന്നാൽ കുസുമിതലതാവല്ലിതാവൃത്ത

മായെന്നെന്നോമൽകാതേകവികളിലാലമെല്ലവേമൊ
ല്ലിടുന്നു. (ഭര)

(ശാർവ്വവിക്രിഡിതം—൧൯)

മൂന്നാട്ടംഗുരവാറാമടുമതുഭവ! പത്തൊത്തൊരൊ
ന്നിൽപരംമൂന്നമ്പിൽപതിനാറമപ്പാമതും കാതേ!
തന്മൈവാനുവം ഇഷ്ടശ്രീമുഖിപന്തിരണ്ടിലുമയേ വി
മേദമങ്ങേഴിലും വന്നാലായതിനുള്ളപേരുപറയും ശാ
ർവ്വവിക്രിഡിതം. (ഭര)

(സുവദനം—൨൦)

നാലാട്ടംവണ്ണമാഴിവകളുമമകേരപത്തിനപ്പുറ
മായ് നാലഞ്ചൊഴുതെന്നുള്ളിവയുമലഘുവായ്ക്കീടണ
മയേബാലേ! വിമേദമേഴേഴിവയിലുമുളവാ മാറികളമ
ഹോചാലേ ചിന്തിക്കു ചിത്തേസുവദനയതിനെന്നോ
മൽസുവദനേ! (ഭര)

(സ്രദ്ധരം—൨൧)

നാലാട്ടംവണ്ണമാഴിവകളുമമകേരപത്തിനപ്പുറ
ത്തായ് നാലഞ്ചൊഴുതെന്നുള്ളിവയുമലഘുവായ്ക്കീടണ
ത്തുങ്ങരണ്ടും ബാലേ! വിമേദമേഴിൽപുനരുടനളവാ
മേഴിലപ്പുണ്ണമേഴിൽ ചാലേരത്യാന്തചഞ്ചൽക പതരളഗ
ളൽസ്രദ്ധരം! സ്രദ്ധരജ്ജ്. (ഭര)

(കസുമമഞ്ജരി—൨൨)

അഞ്ചുതന്നപിപതിനൊന്നുസുഭൂപതിനേഴിതെന്നി
വായാഴിച്ചുക ഉഞ്ചിതാംഗിവിഷമാക്ഷരങ്ങളതിലൊക്ക
യുംഗുരതചേർന്നും പഞ്ചസാരമെഴീപഞ്ചബാണശ

രവിക്ഷണേതനുജിതോല്പസൽ ചഞ്ചലേക്ഷസുമഞ്ജരിഷ്ട
കുചഭഗസൽക്ഷസുമഞ്ജരി. (ഭവ)

(മത്തേഭം - ൨൨)

നൽത്തേൻതൊഴുന്നൊമാഴിയൊന്നൊടുരണ്ടുമ്മ നാ
ലെട്ടൊമാമ്പതുചേപത്തിൽ പരംപരിചിലൊന്നഞ്ച
താറുപുനാരൊട്ടണിവറാഗുരവാം മത്തേഭവുത്തമതി
ലൊത്തിട്ടമന്ത്രമതുമിത്ഥസ്ഥരിച്ചിടുകനി മത്തേഭവുന്മ
തിനറുത്താരിലത്തലുകൊടുത്തിട്ടമായ്ക്കുമനേ! (ഒന്)

(ഭദ്രകം - ൨൨)

ഒന്നൊട്ടനാലതാദശമാക്ഷരംസുതന! പത്തിനപ്പാമ
താകുന്നൊരു രണ്ടുമാറമിവയുംഗുരുകൾപുനരെടുമന്തി
മതുജ്ജ്ഞിരതോറിടും വരതനോധരിച്ചിടുകപത്തി
ലുയർത്തിത്തുഭേസുന്ദരി പന്തിരണ്ടതിലുമാംസുഭദ്രതരശാ
ത്രി! ഭദ്രകമതിൽ. (എം)

(അശപലലിതം - ൨൩)

വടിവിനൊടഞ്ചത്തേഴദശമത്തിനപ്പാമതാകൊന്നു
മയികേൾ ദ്രവ്യമമമൂന്നുമേഴമിവയും ഗുരതപമതുചേര
മൊമ്പതുചോട്ടുവതുവേവമഞ്ജയതിനാൽധരിയ്ക്ക പ
തിനൊന്നതിങ്കൽനിയതം/ പെടുമിഹപന്തിരണ്ടിലുമി
തോക്കുകാശപലലിതേവരാംഗിലലിതേ! (നുമ)

(തന്നപീ - ൨൪)

ഒന്നൊട്ടനാലഞ്ചയിശശിവദേവ പത്തുകഴിഞ്ഞമവ
രുമാരുണ്ടാമൂന്നതമാറും മധുരമാഴിയൊടുവിൽചേ
ന്നൊരുണ്ടിപ്പത്രണഗുരവാകുംവന്നിട്ടമഞ്ജേഴിവയതി
ൽ യതിയുംപത്തതിനപ്പാമെഴാമാരുണ്ടിൽതന്നപിയ

തിന്നെന്നറികയിഹദയേതനപികൾ മുടിമണിമണി
മാലേ! (നൃപ)

(ശശധരബിംബം—൨൫)

ഒന്നതുഗുരുവുനരെയുമിങ്ങിനെവരമമപത്തിൽ
പരമതിലായിട്ടൊന്നതു മഴകിന്നൊട്ടെട്ടതൊട്ടുക്കുമ
തിനിഹമുന്വങ്ങിരിവതിൽമുമ്പും മിന്നിമുരിയനിലാവു
മടങ്ങിന സുരചിരഹാസംസതതമിണങ്ങി ചിന്നിന
വദനസരോരഹനിജ്ജിതശശധരബിംബേ! ശശധര
ബിംബേ. (നൃപ)

(സുന്ദരനായനം—൨൬)

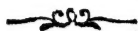
പരിചിന്നൊട്ടഞ്ചുമെട്ടുപത്തതിലഥപരമൊന്ന
തു മെട്ടുമയീകേളിരവതിനപ്പൊന്നൊന്നതമാതുമിവകള
ശേഷമതുപലഗുരുവാം ഹരികളടുത്തുതടുത്തുകടുത്തി
ടുമരിശമുദിച്ചുപിടിച്ചുവലയു ഹരിണകിശോരകലോ
പനസുന്ദരതരനയനേ! ശൃംഗസുന്ദരനയനേ.

(നൃപ)

ഇതി കാതവൃത്തം

വൃത്തം നൃപ. പദ്യം നൃപ.

ശ്രീ ഭക്തകാവ്യൈ നമഃ.

ഉല്പന്നമോദമുസുനായകചാരുചൂഡ-

നെപ്പൊഴുമകമതിൽവയ്ക്കുമശേഷനാഥേ!

കെല്ലോടുണാനിഹചമെച്ചാരുകാന്തവൃത്ത-

മപ്പിച്ചിടുന്നതവഗുപ്തപല്ലവത്തിൽ.

